



Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 20 maj 2021 *

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunionen – Bedömning av giltigheten – Genomförandeförordning (EU) nr 1357/2013 – Fastställande av ursprungsland för solcellsmoduler som satts samman i ett tredjeland av solceller som tillverkats i ett annat tredjeland – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Gemenskapens tullkodex – Artikel 24 – Ursprunget för varor vars tillverkning skett inom mer än ett tredjeland – Begreppet ’den sista väsentliga bearbetningen eller behandlingen’”

I mål C-209/20,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Överdomstolen (skatte- och finansavdelningen), Förenade kungariket) genom beslut av den 22 maj 2020, som inkom till domstolen samma dag, i målet

Renesola UK Ltd

mot

The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Prechal samt domarna N. Wahl, F. Biltgen, L.S. Rossi och J. Passer (referent),

generaladvokat: A. Rantos,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Renesola UK Ltd, genom Y. Melin och B. Vigneron, avocats, och genom L. Gregory, solicitor,
- Europeiska kommissionen, genom F. Clotuche-Duvieusart och M. Kocjan, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser giltigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1357/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EUT L 341, 2013, s. 47) och tolkningen av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, 2000, s. 17) (nedan kallad gemenskapens tullkodex).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Renesola UK Ltd (nedan kallat Renesola) och Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (skatte- och tullmyndigheten, Förenade kungariket) angående påförande av antidumpnings- och utjämningsstullar på solcellsmoduler som importerats till Förenade kungariket.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapens tullkodex

- 3 Avdelning II i gemenskapens tullkodex, med rubriken "Faktorer som ska läggas till grund för tillämpningen av importtullar eller exporttullar och andra åtgärder som föreskrivs för varuhandeln", innehåller bland annat ett kapitel 2, med rubriken "Varors ursprung". Avsnitten 1 och 2 i detta kapitel rör ägnas åt "[u]rsprung som inte medför förmånsbehandling för varor" respektive "[u]rsprung som medför förmånsbehandling för varor". Avsnitt 1 i detta kapitel innehåller bland annat artikel 24, som har följande lydelse:

"Varor vars tillverkning skett inom mer än ett land skall anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen."

- 4 Avdelning IX i tullkodexen, med rubriken "Slutbestämmelser", innehåller bland annat artikel 247, som har följande lydelse:

"De åtgärder som krävs för att genomföra denna kodex ... skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 247a.2 och med iakttagande av [Europeiska unionens] internationella åtaganden."

- 5 Denna avdelning innehåller även artikel 247a i samma kodex. Punkterna 1 och 2 i denna artikel har följande lydelse:

"1. Kommissionen skall biträdas av en tullkodexkommitté (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i [rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 1999, s. 23), i dess lydelse enligt rådets beslut 2006/512/EG av den 17 juli 2006 (EUT L 200, 2006, s. 11)], tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

...”

Förordning (EEG) nr 2454/93

6 Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för [gemenskapens tullkodex] (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) innehåller i del I, som rör ”[a]llmänna tillämpningsföreskrifter”, en avdelning IV med rubriken ”Varors ursprung”. Kapitel 1 i denna avdelning avser ”[u]rsprung som inte medför förmånsbehandling” för dessa varor. Avsnitt 1 i detta kapitel har rubriken ”Behandling eller bearbetning eller behandling som ger ursprungsstatus” och innehåller bland annat artiklarna 35 och 39.

7 I artikel 35 i förordningen anges följande:

”Detta kapitel fastställer för textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen och för vissa andra varor än textilier den behandling eller bearbetning som skall anses uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 24 i [gemenskapens tullkodex], och som skall tilldela de berörda varorna ursprungsstatus i det land där behandlingen eller bearbetningen utförs.

’Land’ innebär antingen ett tredje land eller [unionen], beroende på omständigheterna.”

8 I artikel 39 första stycket i samma förordning föreskrivs följande:

”Beträffande framställda varor som anges i bilaga 11 skall den behandling eller bearbetning som anges i kolumn 3 i bilagan anses som en behandling eller bearbetning som ger ursprungsstatus enligt artikel 24 i [gemenskapens tullkodex].”

Genomförandeförordning nr 1357/2013,

9 Genomförandeförordning nr 1357/2013 antogs med stöd av artikel 247 i gemenskapens tullkodex.

10 I skälen 1, 3–7 och 13 i denna genomförandeförordning anges följande:

”(1) Bestämmelser om ursprung som inte medför förmånsbehandling ska tillämpas för alla handelspolitiska åtgärder som inte medför förmånsbehandling, inbegripet antidumpnings- och utjämningstullar.

...

(3) Deklarationen för övergång till fri omsättning av solcellsmoduler och solcellspaneler av kristallint kisel och deras viktigaste komponenter omfattas enligt kommissionens förordning (EU) nr 513/2013 [av den 4 juni 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EU) nr 182/2013 om registrering av dessa importörer med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 152, 2013, s. 5)] av preliminära antidumpningstullar.

(4) För att de preliminära antidumpningstullarna ska tillämpas korrekt och enhetligt måste en detaljerad regel fastställas för tolkningen av principen i artikel 24 i [gemenskapens tullkodex] avseende fastställandet av ursprunget för de produkter som omfattas av dessa åtgärder, nämligen solcellsmoduler och solcellspaneler av kristallint kisel och en av deras väsentliga komponenter – solceller av kristallint kisel.

- (5) Produktionen av solcellsmoduler och solcellspaneler av kristallint kisel kan delas in i följande viktiga led: produktion av kiselskivor; bearbetning av kiselskivor till solceller av kristallint kisel; sammansättning av flera solceller av kristallint kisel till en solcellsmodul eller solcellspanel av kristallint kisel.
- (6) Det viktigaste ledet i tillverkningen av solcellspanelerna och solcellsmodulerna av kristallint kisel är bearbetningen av kiselskivor till solceller av kristallint kisel. Detta är det avgörande produktionsledet där användningsområdet för panelens eller modulens komponenter blir slutgiltigt och där de får sina specifika egenskaper.
- (7) Denna bearbetning bör därför anses utgöra den sista väsentliga bearbetningen vid tillverkningen av solcellsmoduler och solcellspaneler av kristallint kisel enligt artikel 24 i [gemenskapens tullkodex]. Tillverkningslandet för solcellerna av kristallint kisel bör därför vara det land där solcellsmodulerna eller solcellspanelerna av kristallint kisel har sitt icke-förmånsursprung.

...

(13) [Förordning nr 2454/93] bör därför ändras i enlighet med detta.”

- 11 Genom nämnda genomförandeförordning ändrades bilaga 11 till förordning nr 2454/93. Den bilagan har rubriken ”Förteckning över behandling eller bearbetning som skall utföras på icke-ursprungsmaterial för att de framställda varorna skall kunna få ursprungsstatus – Andra produkter än textilier och textilartiklar enligt avsnitt 11”. Ändringen innebar att två nya KN-nummer (ex 85 01 och ex 85 41) infördes i nämnda bilaga. Dessa KN-nummer hade följande lydelse:

"ex 85 01	Solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel	Tillverkning utgående från material enligt vilket HS-nummer som helst, utom det för produkten och HS-nummer 8541.Om produkten tillverkas av material som klassificeras enligt HS-nummer 8501 eller 8541, ska ursprunget för dessa material vara produktens ursprung.Om produkten tillverkas av material som klassificeras enligt HS-nummer 8501 eller 8541 och som har ursprung i mer än ett land, ska ursprunget för de delar som utgör den största andelen av värdet av dessa material vara produktens ursprung.”
"ex 85 41	Solceller, solcellsmoduler eller solcellspaneler av kristallint kisel	Tillverkning utgående från material enligt vilket HS-nummer som helst utom det för produkten. Om produkten tillverkas av material som klassificeras enligt HS-nummer 8541, ska ursprunget för dessa material vara produktens ursprung. Om produkten tillverkas av material som klassificeras enligt HS-nummer 8541 och har ursprung i mer än ett land, ska ursprunget för de delar som utgör den största andelen av värdet av dessa material vara produktens ursprung.”

Bakgrunden till det nationella målet

- 12 Den 4 juni 2013 införde kommissionen genom förordning nr 513/2013 en preliminär antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (det vill säga celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina.
- 13 Den 2 december 2013 antog Europeiska unionens råd genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 1) och genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 66).
- 14 Vid flera tillfällen har talan om ogiltigförklaring väckts vid tribunalen mot dessa genomförandeförordningar och mot olika rättsakter som antagits inom ramen för de förfaranden som lett till antagandet av förordningarna eller inom ramen för konnexa förfaranden. I vissa av målen har tribunalen redan meddelat dom eller beslut. Vissa av avgörandena har överklagats och avgjorts av domstolen genom dom eller beslut. I dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 64), angav domstolen i allt väsentligt att unionslagstiftaren, genom att anta nämnda förordningar, hade infört handelspolitiska skyddsåtgärder som utgjorde ”en enhet eller ett paket” som eftersträvade ett och samma resultat, nämligen att undanröja de skadevällande verkningarna på unionsindustrin av den kinesiska dumpningen av solcellsmoduler och solceller.
- 15 Den 17 december 2013 kompletterade kommissionen nämnda ”enhet eller paket” genom att anta genomförandeförordning nr 1357/2013, vars syfte, såsom framgår av punkterna 10 och 11 ovan, var att precisera ursprunget för de solceller, solcellsmoduler och solcellspaneler vars tillverkning skett inom mer än ett tredjeland. Tillämpningen av denna genomförandeförordning medförde bland annat att solcellsmoduler och solcellspaneler som tillverkats i andra tredjeländer än Kina utifrån solceller som tillverkats i Kina omfattades av de antidumpnings- och utjämningsstullar som införts genom genomförandeförordning nr 1238/2013 respektive genomförandeförordning nr 1239/2013.

Målet vid den nationella domstolen och tolknings- respektive giltighetsfrågan

- 16 Renesola importerar solcellsmoduler till Förenade kungariket, vilka avsänds från Indien. Solcellsmodulerna sätts samman i Indien utifrån solceller som å sin sida tillverkas i Kina.
- 17 Genom ett beslut som antogs den 28 december 2016 med tillämpning av bilaga 11 till förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt genomförandeförordning nr 1357/2013, fastställde skatte- och tullmyndigheten att de solcellsmoduler som Renesola importerade till Förenade kungariket hade sitt ursprung i Kina och att antidumpnings- och utjämningsstullar således skulle tas ut vid import av dessa i enlighet med genomförandeförordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013.
- 18 Renesola överklagade detta beslut till First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förstainstansdomstolen (skatteavdelningen), Förenade kungariket). Till stöd för sitt överklagande gjorde Renesola gällande att genomförandeförordning nr 1357/2013 var ogiltig i den del solcellsmoduler, såsom de solcellsmoduler som bolaget importerar till Förenade kungariket, klassificerades som varor med ursprung i Kina. Enligt bolaget skulle nämligen dessa solmoduler, på grundval av en korrekt tolkning och tillämpning av artikel 24 i gemenskapens tullkodex, anses vara varor med ursprung i Indien.
- 19 Överklagandet ogillades genom dom av den 5 november 2018.
- 20 Renesola överklagade denna dom till den hänskjutande domstolen.

- 21 I beslut av den 4 mars 2020 fann den att domstolen i första instans hade gjort en felaktig bedömning av den bevisning som Renesola hade lagt fram för att styrka ursprunget för de solcellsmoduler som bolaget importerade till Förenade kungariket. En korrekt bedömning av denna bevisning visar nämligen att monteringen av dessa solcellsmoduler, som sker i Indien, utifrån solceller som tillverkats i Kina, inte ska betraktas som enbart en förändring av presentationen av de solceller som modulerna består av, utan som en tekniskt komplicerad och känslig process som gör det möjligt att erhålla produkter med särskilda egenskaper, särskilt i fråga om elproduktionskapacitet, motståndskraft (mot utomhusluften, olika väderförhållanden och strålning) och livslängd.
- 22 Den hänskjutande domstolen har härav dragit slutsatsen att de solcellsmoduler som Renesola importerar till Förenade kungariket borde kvalificeras som varor med ursprung i Indien och inte i Kina, i den mening som avses i artikel 24 i gemenskapens tullkodex, för det fall denna artikel skulle vara direkt tillämplig i målet vid den hänskjutande domstolen.
- 23 Mot bakgrund av dessa omständigheter har den hänskjutande domstolen angett i beslutet om hänskjutande att utgången i målet, för det första, beror på huruvida genomförandeförordning nr 1357/2013 är giltig med hänsyn till artikel 24 i gemenskapens tullkodex, med beaktande av det utrymme för skönsmässig bedömning som domstolen tillerkänner kommissionen för att i varje enskilt fall precisera de abstrakta kriterier som anges i denna artikel. För det andra, för det fall genomförandeförordningen är ogiltig, behöver den hänskjutande domstolen få klarlagt hur nämnda artikel ska tolkas i en sådan situation som den som är i fråga i det aktuella fallet för att kunna avgöra målet.
- 24 Mot denna bakgrund beslutade Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Överdomstolen (skatte- och finansavdelningen), Förenade kungariket) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
- ”1) Strider [genomförandeförordning nr 1357/2013], i den del det där föreskrivs att ursprungslandet för solcellsmoduler som tillverkas av material som kommer från flera länder ska anses vara det land där solcellerna har tillverkats, mot artikel 24 i [gemenskapens tullkodex], enligt vilken varor vars tillverkning skett inom mer än ett land ska anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen, och är genomförandeförordningen således ogiltig?
- 2) Om [genomförande]förordning nr 1357/2013 är ogiltig, ska artikel 24 i gemenskapens tullkodex tolkas så, att sammansättning av solcellsmoduler utifrån solceller och andra komponenter utgör väsentlig bearbetning eller behandling?”

Prövning av tolknings- respektive giltighetsfrågan

Den första frågan

- 25 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida genomförandeförordning nr 1357/2013 är ogiltig mot bakgrund av artikel 24 i gemenskapens tullkodex, i den del det i förordningen föreskrivs att solcellsmoduler vars tillverkning har skett inom mer än ett tredjeland ska anses ha sitt ursprung i det land som de solceller som modulerna består av sänts från.

- 26 Enligt artikel 24 i gemenskapens tullkodex ska varor vars tillverkning skett inom mer än ett land anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.
- 27 Vad gäller förevarande fall har bilaga 11 till förordning nr 2454/93 ändrats genom genomförandeförordning nr 1357/2013. I denna bilaga fastställs, såsom framgår av såväl artikel 39 i förordning nr 2454/93 som av rubriken till bilagan, förteckningen över de varor vars bearbetning eller behandling anses ge dem deras ursprung i den mening som avses i artikel 24 i gemenskapens tullkodex.
- 28 Närmare bestämt har det genom genomförandeförordningen införts nya produkter i denna bilaga, nämligen solceller, solcellsmoduler och solcellspaneler. Vad gäller solcellsmoduler och solcellspaneler preciseras att de, såsom följer av punkt 11 ovan, ska anses ha sitt ursprung i det land där de solceller som de består av har sitt ursprung.
- 29 För att motivera att det är solcellernas ursprung som ger solcellsmodulerna och solcellspanelerna deras ursprung, angav kommissionen, i skälen 6 och 7 i genomförandeförordning nr 1357/2013, att bearbetningen av kiselplattor till solceller utgör det "avgörande" och "viktigaste" ledet i tillverkningen av solcellsmoduler och solcellspaneler eftersom man därigenom erhåller produkter med ett "slutgiltigt användningsområde" och "specifika egenskaper", varför detta led ska anses utgöra den sista väsentliga bearbetningen i den mening som avses i artikel 24 i gemenskapens tullkodex.
- 30 Genom denna bedömning och rättsliga kvalificering av de faktiska omständigheterna har kommissionen underförstått, men med nödvändighet, ansett att de två andra led i processen för tillverkning av solcellsmoduler och solcellspaneler som beskrivs i skäl 5 i genomförandeförordning nr 1357/2013, det vill säga det tidigare led som består i tillverkningen av kiselplattor och det senare ledet bestående i sammansättningen av solcellerna till solcellsmoduler eller solcellspaneler, inte utgjorde en sista väsentlig bearbetning av dessa produkter.
- 31 Den hänskjutande domstolen har bitt EU-domstolen pröva om artikeldelen i genomförandeförordning nr 1357/2013 och de skäl som ligger till grund för denna är giltiga. Denna prövning ska göras med beaktande av arten av och syftet med denna rättsakt, vars rättsliga grund, såsom angetts i punkt 9 ovan, är artikel 247 i gemenskapens tullkodex.
- 32 I detta hänseende framgår det av domstolens fasta praxis att artikel 247 i gemenskapens tullkodex, jämförd med artikel 247a däri, ger kommissionen befogenhet att vidta alla nödvändiga eller lämpliga tillämpningsåtgärder för att verkställa nämnda kodex (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 oktober 2017, X, C-661/15, EU:C:2017:753, punkterna 44 och 45 och där angiven rättspraxis) och särskilt att anta genomförandeakter i syfte att precisera hur de abstrakta begrepp som anges i artikel 24 i samma kodex ska tolkas och tillämpas i konkreta situationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 mars 1983, Cousin m.fl., 162/82, EU:C:1983:93, punkt 17, och dom av den 13 december 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, punkt 35).
- 33 Av detta följer att kommissionen, med stöd av artiklarna 247 och 247a i gemenskapens tullkodex, har befogenhet att anta genomförandeakter, såsom förordning nr 1357/2013, i syfte att, i fråga om en eller flera konkreta kategorier av varor vars tillverkning skett inom mer än ett tredjeländ, precisera vilket av dessa länder som ska anses utgöra varornas ursprungsland, under förutsättning att de kriterier som anges i artikel 24 i tullkodexen är uppfyllda och att det land som således har fastställts bland annat är det där varorna genomgick den "sista väsentliga bearbetningen eller behandlingen".
- 34 Utövändet av denna befogenhet är emellertid, vilket också följer av domstolens fasta praxis, underkastat iakttagandet av vissa krav.

- 35 För det första måste nämligen den genomförandeakt som kommissionen har befogenhet att anta grundas på mål såsom att garantera rättssäkerheten eller säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens tullagstiftning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 2007, Thomson och Vestel France, C-447/05 och C-448/05, EU:C:2007:151, punkterna 36 och 39, och dom av den 13 december 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, punkterna 45 och 48).
- 36 För det andra ska genomförandeakten innehålla en motivering som gör det möjligt för unionsdomstolen att i ett mål om direkt talan pröva dess lagenlighet eller, inom ramen för en begäran om förhandsavgörande, pröva dess giltighet, för det fall denna fråga underställs unionsdomstolen (se, för ett liknande resonemang, vad gäller förhandsavgöranden, dom av den 23 mars 1983, Cousin m. fl., 162/82, EU:C:1983:93, punkterna 20 och 21, och dom av den 13 december 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, punkt 44).
- 37 Eftersom en sådan genomförandeakt syftar till att precisera tolkningen och tillämpningen av artikel 24 i gemenskapens tullkodex i en konkret situation, såsom har angetts i punkterna 32 och 33 ovan, består domstolsprövningen av huruvida nämnda rättsakt är välgrundad, för det första, i en kontroll av att kommissionen vid antagandet av akten inte har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av denna artikel i det konkreta fallet, till exempel genom att avvika från de kriterier som enligt nämnda artikel ska tillämpas vid fastställandet av varornas ursprung (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 mars 1983, Cousin m. fl., 162/82, EU:C:1983:93, punkt 15 och där angiven rättspraxis).
- 38 Detta ursprung ska under alla omständigheter fastställas på grundval av det avgörande kriteriet, det vill säga den ”sista väsentliga bearbetningen eller behandlingen” av de berörda varorna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, punkt 15, och dom av den 11 februari 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punkt 38). Såsom framgår av domstolens praxis ska detta uttryck i sin tur förstås så, att det avser det skede i tillverkningsprocessen då varornas användningsområde fastställs (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, punkt 36 och där angiven rättspraxis) och då varorna får egna specifika egenskaper och en egen specifik sammansättning som de inte hade dessförinnan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 1977, Gesellschaft für Überseehandel, 49/76, EU:C:1977:9, punkt 6, och dom av den 11 februari 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punkt 46) och som därefter inte kommer att genomgå en betydande kvalitativ ändring (se för ett liknande resonemang, dom av den 11 februari 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 39 Domstolsprövningen av huruvida en sådan genomförandeakt som förordning nr 1357/2013 är välgrundad kan, för det andra, avse frågan huruvida kommissionen, som av domstolen tillerkänts ett utrymme för skönsmässig bedömning vid genomförandet av artikel 24 i gemenskapens tullkodex (dom av den 23 mars 1983, Cousin m. fl., 162/82, EU:C:1983:93, punkt 17, och dom av den 12 oktober 2017, X, C-661/15, EU:C:2017:753, punkt 45), oberoende av en eventuellt felaktig rättstillämpning i något avseende, mot bakgrund av omständigheterna i det konkreta fallet har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid detta genomförande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 2007, Thomson och Vestel France, C-447/05 och C-448/05, EU:C:2007:151, punkt 45).
- 40 Mot bakgrund av dessa överväganden ska domstolen först undersöka de mål som eftersträvas med genomförandeförordning nr 1357/2013. Därefter ska det prövas huruvida denna genomförandeförordning uppfyller det krav på motivering som gäller för en sådan rättsakt. Slutligen ska domstolen ta ställning till huruvida kommissionens bedömning avseende fastställandet av ursprungsland för de varor som omfattas av nämnda genomförandeförordning, såsom denna sammanfattats ovan i punkterna 28–30, är uppenbart oriktig eller behäftad med en felaktig rättstillämpning mot bakgrund av artikel 24 i tullkodexen.

- 41 För det första framgår det av skälen 1, 3 och 4 i genomförandeförordning nr 1357/2013 att förordningen är avsedd att precisera hur kriterierna i artikel 24 i gemenskapens tullkodex, med avseende på fastställandet av varors ursprung, ska tillämpas i fråga om solcellsmoduler och solcellspaneler med ursprung i Kina och på en av deras väsentliga komponenter, nämligen solceller, i syfte att säkerställa ett korrekt och enhetligt genomförande av de antidumpnings- och utjämningsstullar som unionen infört.
- 42 I enlighet med den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 35 ovan kunde ett sådant syfte motivera antagandet av denna rättsakt.
- 43 Vad för det andra gäller motiveringen till genomförandeförordning nr 1357/2013, framgår det av punkterna 29 och 30 ovan att kommissionen motiverade sitt fastställande av ursprunget för solcellsmodulerna och solcellspanelerna genom att ange att bearbetningen av kiselskivor till solceller, rent faktiskt, ska anses utgöra det "avgörande" och "viktigaste" ledet i tillverkningen av solcellsmoduler eftersom det är då dessa varors väsentliga komponenter – solcellerna – får sina "specifika egenskaper" och sitt "användningsområde". Såsom även framgår av dessa punkter har kommissionen av denna bedömning av de faktiska omständigheterna dragit slutsatsen att detta led i processen rättsligt sett ska anses utgöra en "sista väsentlig bearbetning" i den mening som avses i artikel 24 i gemenskapens tullkodex.
- 44 Denna motivering innehåller en tillräcklig redogörelse för kommissionens resonemang. Den gör det nämligen möjligt för de aktörer som tillverkar de produkter som avses i genomförandeförordning nr 1357/2013 eller som importerar dem till unionen att förstå innebörden av detta resonemang och bestrida dess faktiska och rättsliga grund, såsom Renesola har gjort såväl i det nationella målet som i sitt skriftliga yttrande till domstolen. Den ger även domstolen möjlighet att bedöma giltigheten av denna rättsakt.
- 45 Vad för det tredje gäller prövningen av huruvida kommissionens resonemang angående ursprungslandet för de solcellsmoduler och solcellspaneler som avses i genomförandeförordning nr 1357/2013 är välgrundat, erinrar domstolen för det första om att detta resonemang grundar sig på kriteriet "den sista väsentliga bearbetningen eller behandlingen" i artikel 24 i gemenskapens tullkodex, såsom påpekats i punkt 29 ovan.
- 46 I motsats till vad Renesola har hävdats i sitt skriftliga yttrande till domstolen kan det följaktligen inte anses att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa ett annat kriterium än det som föreskrivs i denna artikel.
- 47 Vad därefter gäller frågan huruvida kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning, anser den hänskjutande domstolen och Renesola i allt väsentligt att sammansättningen av solceller till solcellsmoduler eller solcellspaneler gör det möjligt att erhålla produkter med andra egenskaper än de solceller som de består av, bland annat vad gäller elproduktionskapacitet, motståndskraft mot yttre faktorer och livslängd, såsom framgår av upplysningarna i beslutet om hänskjutande vilka sammanfattats i punkterna 21 och 22 ovan.
- 48 Kommissionen har för sin del inte bestritt att det föreligger en sådan skillnad i egenskaper, men anser att det är i det tidigare ledet i tillverkningen av solcellsmoduler och solcellspaneler, då kiselpeltor bearbetas till solceller, som man erhåller en produkt som kan fånga solens energi och omvandla den till elektricitet, i olika mängder och som har större eller mindre motståndskraft och olika livslängd. Kommissionen anser även att det är uppnåendet av denna specifika egenskap som är avgörande och att förbättringar av solcellerna som kan göras senare, genom att sätta samman dem till solcellsmoduler eller solcellspaneler av varierande storlek, produktionskapacitet, motståndskraft och livslängd, i jämförelse är av mindre betydelse.

- 49 Denna helhetsbedömning av processen för tillverkning av solcellsmoduler och solcellspaneler och av den relativa betydelsen av de olika stegen i denna process framstår inte som uppenbart oriktig mot bakgrund av den rättspraxis som angetts i punkt 38 ovan. De båda faktorer som den grundar sig på – förmågan att fånga solenergi och därefter omvandla den till elektricitet – kan nämligen för det första anses utgöra väsentliga egenskaper hos solceller, solcellsmoduler och solcellspaneler, för det andra anses vara avgörande för dessa olika produktkategoriers användningsområde. Dessa två faktorer sammantagna gör det dessutom möjligt att anse att bearbetningen av kiselplattor till solceller är av väsentlig betydelse och att denna bearbetning även är av större betydelse än förbättringar som görs i det senare ledet i tillverkningsprocessen, under vilken ett större eller mindre antal solceller sätts samman till solcellsmoduler eller solcellspaneler.
- 50 Kommissionen gjorde således en riktig bedömning när den, på grundval av denna bedömning av de faktiska omständigheterna, fann att bearbetningen av kiselplattor till solceller skulle anses utgöra en ”sista väsentlig bearbetning” i tillverkningen av solcellsmoduler och solcellspaneler, i den mening som avses i artikel 24 i gemenskapens tullkodex.
- 51 Av detta följer att genomförandeförordning nr 1357/2013, vars antagande dessutom syftar till ett konsekvent och enhetligt genomförande av unionens tullagstiftning och antidumpningsbestämmelser, inte kan anses vara behäftad med en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning.
- 52 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den hänskjutande domstolens fråga besvaras på så sätt, att det vid prövningen av denna fråga inte har framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av förordning nr 1357/2013.

Den andra frågan

- 53 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas anledning att pröva den andra frågan, vilken endast har ställts för det fall genomförandeförordning nr 1357/2013 skulle förklaras ogiltig.

Rättegångskostnader

- 54 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Det har vid prövningen av den första frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1357/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Underskrifter